

ՆԱՅԱՍՏԱՆԻ ՆԱԼԻՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՍԱՆՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ԹԻՎ 1 ԴԱՏԱԿԱՆ ԿԱԶՄԻ
Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ Ը

ԱՆՆԱՏԱԿԱՆ ԴԻՄՈՒՄԻ ԸՆԴՈՒՆԵԼԻՈՒԹՅԱՆ ՆԱՐՅԻ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ

Քաղ. Երևան

2 օգոստոսի 2013թ.

Նայաստանի Նանրապետության սահմանադրական դատարանի
թիվ 1 դատական կազմը՝

Նախագահությամբ՝ Ա. Խաչատրյանի
Անդամակցությամբ՝ Ն. Նազարյանի
Վ. Նովհաննիսյանի

Ուսումնասիրելով քաղաքացի Թադևոս Աբգարյանի դիմումով գործը
քննության ընդունելու մասին հարցը,

Պ Ա Ր Զ Ե Ց .

Նամաձայն ՆՏ Սահմանադրության 101-րդ հոդվածի 1-ին մասի 6-րդ կետի՝
քաղաքացի Թադևոս Աբգարյանը դիմել է ՆՏ սահմանադրական դատարան՝ խնդրելով «ՆՏ
քրեական դատավարության օրենսգրքի 391-րդ հոդվածի 4-րդ, 414.1-րդ հոդվածի 1-ին,
414.2-րդ հոդվածի 1-ին, 2-րդ, 3-րդ մասերը եւ ՆՏ քրեական օրենսգրքի 338-րդ հոդվածի

3-րդ մասը ճանաչել ՆՏ Սահմանադրության 3-րդ, 6-րդ, 18-րդ, 19-րդ հոդվածներին հակասող եւ անվավեր»:

1. Դիմողի կարծիքով՝ դադարաքննությունն առաջին աստիճանի դադարանում իրականացվել էր բազմակողմանի՝ բոլոր ապացույցների մանրամասն հետազոտությամբ: Սակայն խորհրդակցական սենյակում դադարվորը խեղաթուրել է ձեռք բերված ապացույցները եւ բողոքի քննության ընթացքը, կեղծել ուժի մեջ սկսած դադարական ակտերի պարճառաբանությունները եւ եզրահանգումները, թերի մեկնաբանել ՆՏ քր. օր.-ի 338-րդ հոդվածը:

Դիմողը գտնում է նաեւ, որ ՆՏ վերաքննիչ դադարանը փաստորեն չի վերաքննել գործը, ինչն ակնհայտ է նաեւ դադարանի որոշումից, որն արտապայվել է առաջին աստիճանի կողմից կայացված դադարական ակտից:

Ըստ դիմողի՝ ՆՏ վճռաբեկ դադարանը վերադարձրել է իր բողոքը՝ առանց հաշվի առնելու, որ առաջին աստիճանի եւ վերաքննիչ դադարանների դադարական սխալները ակնհայտ առաջացրել են ծանր հետեւանքներ:

Միաժամանակ դիմողը գտնում է, որ բողոքարկվող ակտի վերաբերյալ ՆՏ վճռաբեկ դադարանի որոշումն էական նշանակություն կունենար ՆՏ քրեական դադարվարության օրենսգրքի 391-րդ հոդվածի 4-րդ մասի եւ ՆՏ քրեական օրենսգրքի 338-րդ հոդվածի 3-րդ մասի միարեսակ կիրառության համար:

2. Ելնելով դիմումի եւ կից փաստաթղթերի ուսումնասիրությունից եւ ղեկավարվելով «Սահմանադրական դադարանի մասին» ՆՏ օրենքի 32-րդ եւ 69-րդ հոդվածների պահանջներով, դադարական կազմը գտնում է, որ վերոհիշյալ դիմումով գործի քննության ընդունումը ենթակա է մերժման հետեւյալ պարճառաբանությամբ.

ա/ նախ՝ վիճարկվող ՆՏ քր. դադ. օր.-ի 414.1-րդ եւ 414.2-րդ հոդվածների վերաբերյալ առկա են սահմանադրական դադարանի կողմից կայացված ՄԴՆ-691, ՄԴՆ-709 եւ ՄԴՆ-818 որոշումները, ուստի «Սահմանադրական դադարանի մասին» ՆՏ օրենքի 32-րդ հոդվածի 3-րդ կետի համաձայն՝ դիմումն այդ մասով ենթակա է մերժման.

բ/ վիճարկելով վերոհիշյալ նորմերի սահմանադրականությունը՝ դիմողը չի ներկայացրել պարշաճ իրավական հիմնավորումներ դրանց հակասահմանադրականության վերաբերյալ: Մինչդեռ «Սահմանադրական դադարանի մասին» ՆՏ օրենքի 69-րդ հոդվածի 4-րդ մասը՝ որպէս անհարական դիմումի ընդունելիության պարտադիր պայման,

սահմանում է, որ դիմումը պետք է պարունակի Սահմանադրությանը հակասելու հիմնավորումներ: Այս համապեքսպում ՆՏ սահմանադրական դատարանն իր ՍԳՈ-839 որոշման մեջ դիրքորոշում է արտահայտել առ այն, որ «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՆՏ օրենքի 69-րդ հոդվածի 4-րդ մասն ամրագրում է վիճարկվող դրույթի՝ Սահմանադրությանը հակասելու հիմնավորումներ ներկայացնելու՝ դիմողին ներկայացվող պահանջը, համաձայն որի՝ վիճարկվող օրենքի դրույթի հակասահմանադրականությունը պետք է հիմնավորված լինի օրենքի 68-րդ հոդվածի 7-րդ մասում նշված որեւէ հատկանիշով: Դիմումի ուսումնասիրությունը վկայում է, որ առկա չէ օրենքի 68-րդ հոդվածի 7-րդ մասով պայմանավորված՝ խնդրո առարկա դրույթի ենթադրյալ հակասահմանադրականության որեւէ հիմնավորում:

Բացի դրանից, դիմողը նաեւ չի հիմնավորել, թե վիճարկվող նորմերի «հակասահմանադրականության» արդյունքում իր որ սահմանադրական իրավունքն է խախտվել, ինչպես նաեւ չի հիմնավորել իր սահմանադրական իրավունքների ենթադրյալ խախտման փաստի եւ վիճարկվող դրույթների հակասահմանադրականության միջև պարզառահետեւանքային կապի առկայությունը, ինչը, ըստ «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՆՏ օրենքի 69-րդ հոդվածի 7-րդ մասի եւ սահմանադրական դատարանի՝ ՍԳՈ-839 որոշման մեջ արտահայտված իրավական դիրքորոշման՝ անհատական դիմումն ակնհայտ անհիմն համարելու հիմք է:

զ/ դիմողի համար առաջացած անբարենպաստ հանգամանքներն ընդամենը նրա նկատմամբ կայացված համապատասխան դատական ակտերի արդյունք են, հետեւաբար, խնդրո առարկա դրույթների սահմանադրականությունը վիճարկելով՝ դիմողն ընդամենը բարձրացնում է դրանց կիրառման իրավաչափության հարց՝ փորձելով այն քողարկել վերոհիշյալ նորմերի հակասահմանադրականության վիճարկմամբ: Այսինքն՝ դիմողը, ձեւականորեն վիճարկելով օրենքի դրույթների սահմանադրականությունը, ըստ էության բարձրացնում է այդ դրույթների կիրառման իրավաչափության հարց:

Ղեկավարվելով ՆՏ սահմանադրական դատարանի՝ 2009 թվականի մարտի 17-ի ՍԳԱՈ-21 որոշման մեջ արտահայտված իրավական դիրքորոշմամբ, ըստ որի՝ բոլոր այն դեպքերում, երբ դիմողը, ձեւականորեն վիճարկելով օրենքի դրույթի սահմանադրականության հարց, ըստ էության բարձրացնում է այդ դրույթի կիրառման իրավաչափության հարց, ապա այդպիսի դիմումները ենթակա են մերժման՝ «Սահմանադրական դատարանի մասին»

ՆՏ օրենքի 32-րդ հոդվածի 1-ին կետի հիմքով՝ որպես սահմանադրական դատարանի քննության ենթակա հարց չառաջադրող դիմումներ:

Ելնելով վերոշարադրյալից եւ ղեկավարվելով «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՆՏ օրենքի 32-րդ հոդվածի 1-ին, 6-րդ կետերով եւ 69-րդ հոդվածի 7-րդ մասով՝ ՆՏ սահմանադրական դատարանի թիվ 1 դատական կազմը

Ո Ր Ո Շ Ե Ց .

Քաղաքացի Թադեոս Աբգարյանի անհատական դիմումով գործի քննության ընդունումը մերժել:

Նախագահող՝

Անդամներ՝

2 օգոստոսի 2013թվականի
ՍԴԴԿՈ/1-26

